

ת"פ (חיפה) 53640-01-23 - מדינת-ישראל נ' יולי אפשטיין (עציר),

ת"פ (חיפה) 53640-01-23 - מדינת-ישראל נ' יולי אפשטיין, מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 53640-01-23

מדינת-ישראל

נגד

יולי אפשטיין (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

[06.10.2024]

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בארבעה אישומים. האישום הראשון בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק העונשין, האישום השני בעבירה של סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין, האישום השלישי בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק העונשין, ובאישום הרביעי בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים.

2. במסגרת הסדר הטעון סוכם על טווח ענישה שבין 4 ל-6.5 שנות מאסר בפועל.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. במהלך חודשים ינואר 2022 ועד ינואר 2023 הפעילה משטרת ישראל סוכן משטרת סמוי (להלן: "הסוכן"), כנגד פעילות עבריינית בתחום הסמים והנשק. בין הנאשם ויולי טרנופולסקי (להלן: "יולי") ולבין הסוכן הייתה היכרות מוקדמת עובר לאירועים שיתוארו להלן. בהמשך למתואר לעיל ובמסגרת פעילותו של הסוכן, הנאשם ביחד עם יולי מכרו לסוכן בשלוש הזדמנויות סמים מסוכנים מסוג קוקאין, והכל כמפורט להלן. אישום ראשון

עובר לתאריך 2.5.22, במועדים שונים וביניהם: 2.1.22, 16.1.22, 17.1.22, 28.1.22, 10.2.22, 16.2.22, יצר יולי קשר עם הסוכן והציע למכור לו סמים מסוכנים מסוג קוקאין. בתאריך 2.5.22 בשעה 14:21, יצר הסוכן קשר טלפוני עם יולי וביקש לרכוש ממנו סמים מסוכנים מסוג קוקאין (להלן: "הסם" או "הקוקאין") ויולי נענה בחיוב והשניים סיכמו כי יולי ימכור לסוכן "קוקאין" במשקל 100 גרם במחיר של 220 ₪ לגרם (להלן: "העסקה"). עוד סוכם כי הנאשם ימסור את הסמים לסוכן מטעמו של יולי ויקבל את התמורה לצורך העברתה ליולי. עובר ליום 2.5.22, סיכמו יולי והנאשם כי האחרון יעביר את הסמים לסוכן מטעמו ועל דעתו של יולי. בהמשך למתואר לעיל ולצורך הוצאת העסקה אל הפועל, בתאריך 2.5.22 בשעה 16:21, חייג הנאשם לסוכן באמצעות "הטלגרם", וסיכם עמו להיפגש בתחנת הדלק "דלק" בקריית חיים (להלן: "מקום ביצוע העסקה או המקום"). בשעה 17:04, הגיע הסוכן למקום והמתין לנאשם. כעבור מספר דקות, הגיע גם הנאשם למקום על אופניו, ניגש לעבר חלון רכבו של הסוכן ומסר לו גוש עטוף בנייר ובו 99.53 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין. מיד לאחר מכן, העביר הסוכן לנאשם סכום של 22,000 ₪ בתמורה לסם, והאחרון עזב את המקום. אישום שני

בתאריך 19.6.22 בשעה 15:06, נוצר קשר טלפוני בין יולי לבין הסוכן והשניים סיכמו כי יולי ימכור לסוכן 100 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם" או "העסקה", בהתאמה). במסגרת זו, ובמועד הנ"ל, יולי שלח לסוכן באמצעות יישומון לתקשורת אינטרנטית "Telegram" (טלגרם), סרטונים בהם נראים סמים מסוג קוקאין בתצורות שונות על מנת שהסוכן יוכל לבחור מביניהם. מיד לאחר מכן שוחחו יולי והסוכן שוב וסיכמו כי הסוכן ישלם ליולי בעבור 100 גרם קוקאין סכום של 22,000 ₪. עוד סיכם יולי עם הסוכן כי הסם יימסר לו על ידי הנאשם והסוכן ימסור לנאשם את התמורה. עובר ליום 19.6.22, קשרו יולי והנאשם ביניהם קשר לפיו הנאשם יספק את הסמים לסוכן מטעמו ועל דעתו של יולי. בתאריך 19.6.22 בשעה 15:21, נוצר קשר טלפוני בין הנאשם לבין הסוכן והאחרון ביקש מהנאשם שהסמים יספקו לו בלבנה אחת שלמה. הנאשם נענה בחיוב וציין "יהיה לך חתיכה אחת אחי, מאמץ לא מאמץ יהיה לך חתיכה אחת". עוד ציין הנאשם בפני הסוכן כי הוא "תכף נוסע לעשות כי זה לא פה". בהמשך, הנאשם שלח לסוכן באמצעות יישומון "WhatsApp" (ווטסאפ), את הכתובת להוצאת העסקה אל הפועל - רחוב "ברק" 64 בקריית מוצקין (להלן: "מקום המפגש"). בשעה 16:06 הגיע הסוכן ברכבו אל מקום המפגש והנאשם הגיע למקום על אופניו. הנאשם ניגש לחלון הרכב ומסר לסוכן שקית שהכילה בתוכה סם מסוג קוקאין במשקל 99.70 גרם נטו. מיד לאחר מכן, הסוכן העביר לנאשם סך 22,000 ₪ בתמורה לסם והאחרון נטל את הכסף ועזב את המקום. אישום שלישי

במספר הזדמנויות במהלך חודשים יולי, אוגוסט 2022, פנה יולי לסוכן והציע למכור לו סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם"). בתאריך 13.8.22 ולאור הפניות הנ"ל, נוצר קשר בין יולי לסוכן וסוכם בין השניים שיוילי ימכור לסוכן 120 גרם סם (להלן: "העסקה"). בתאריך 14.8.22 בסמוך לשעה 13:30 חייג הסוכן ליולי אך האחרון ניתק את השיחה ושלה לסוכן מסרון SMS בו ביקש לשוחח עם הנאשם לצורך תיאום השלמת העסקה. יולי שלח לסוכן מסרון נוסף ועדכן אותו כי המחיר בעבור גרם סם הוא 240 ₪. לבקשת יולי, שוחחו הסוכן והנאשם, ובמהלך השיחה הנאשם עדכן את הסוכן כי העלות ל-120 גרם סם הינה 28,800 ₪ (להלן: "הסכום"). כמו כן ולצורך השלמת העסקה, ביקש הנאשם מהסוכן להגיע לרחוב ברק 64 בקריית מוצקין (להלן: "המקום"). בתאריך 14.8.22 בשעה 14:02, הגיע הסוכן למקום ושם פגש את הנאשם שהעביר לו עטיפת נייר ובה שקית המכילה גוש של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 119.89 גרם נטו. הסוכן נטל לידו את הסמים ומסר לנאשם את הסכום והשניים עזבו את המקום.

אישום רביעי

בתאריך 10.1.23 בשעה 04:30 הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם הנמצא ברחוב החבצלת 4 קריית ים כדי לבצע נגדו צו מעצר. במהלך המעצר, בוצע חיפוש בביתו של הנאשם ובמסגרתו נתפסו בארון הנמצא במטבח 703.62 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם").

ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש רישום פלילי של הנאשם (תע/1).

ראיות ההגנה לעונש

5. הוגשו מסמכים רפואיים של הנאשם (נע/1).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ובכלל זה את ריבוי האישומים. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי מעורבותו של הנאשם בביצוען היא גבוה מאוד וחלקו מרכזי, משמעותי ודומיננטי גם ביחס לעבירות הסיוע לסחר בסמים. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. בהתאם, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של הטווח המוסכם, קרי 6 וחצי שנות מאסר בפועל. בנוסף ביקשה להכריז עליו כסוחר סמים, לחלט את הרכוש כמפורט בבקשת החילוט שבכתב האישום המתוקן. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

עיקר טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן חרף קשיים ראייתיים משמעותיים שנחשפו במהלך שמיעת הראיות וקיומה האפשרי של טענת ההגנה מוסג "כורח". הפנה ללקיחת האחריות, לחיסכון בשמיעת עדותו של הסוכן ובזמן שיפוטי יקר. עוד הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, בין היתר למצבו הבריאותי הקשה המחייב טיפול רפואי רצוף. ביקש להתחשב בתקופה הארוכה בה הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים והדגיש את העובדה שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, מה בפרט שמדובר בנאשם הסובל מבעיות רפואיות משמעותיות כך שתנאי מעצרו קשים עוד יותר. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, טען כי הן בוצעו מתוך תחושת פחד וזרחה, והסם שהוחזק (אישום רביעי) היה עבור אדם אחר. באשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, ולפסקי דין הנוגעים לאותה פרשה. לאור כל האמור לעיל, ביקש להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של הטווח המוסכם, קרי 4 שנות מאסר, והתנגד לעתירת המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, מאחר ואפשרות זו לא צוינה מפורשות במסגרת הסדר הטעון הכתוב.

8. הנאשם עצמו ציין כי העבירות בוצעו עקב נסיבות מיוחדות וקשות, וכי מעולם לא היה מעורב בעולם הסמים. הפנה לנסיבות האישיות, בין היתר להיותו גרוש, אב לשתי בנות, ולמצבו הבריאותי הקשה המצריך השגחה, טיפול וקבלת זריקות. עוד הפנה לתקופה הארוכה בה הוא נתון במעצר עד תום ההליכים והקשיים עמם הוא נאלץ להתמודד עקב מצבו הבריאותי. ביקש להתחשב בו ולהטיל עליו עונש מאסר ברף הנמוך של הטווח המוסכם.

דיון

9. הצדדים הגיעו להסכמה בעניין טווח הענישה כך שאינני נדרש לקביעת מתחם עונש הולם בהתאם פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין הדין בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו). עם זאת לצורך בחינת ההסדר שהושג על בית המשפט יש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו תוך התחשבות בערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הצורך בהרתעת הרבים והיחיד ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

10. עבירות הסמים ובפרט עבירות הסחר, הייבוא והייצוא, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש באותם סמים. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנתון ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש. ראו בעניין זה ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי שם נקבע כי הענישה אמורה "לשקף את הצורך הדחוק להביא להדברת הנגע", וכן ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ שם נאמר: "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים'...ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה...זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם". ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרנחוב נ' מדינת ישראל: "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות...יידעו המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רובינשטיין בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה: "את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי...".

נסיבות ביצוע העבירות

11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן.

12. באשר לאישומי הסיוע לסחר (אישומים 1 ו-3), הנאשם היה שותף בחלק מהתכנון והבוצאה לפועל של העסקה, ומעורבותו הייתה ממשית. היה זה הנאשם שבשלב מסוים יצר קשר עם הסוכן וסיכם עמו על מקום ביצוע העסקה, הגיע למקום המפגש, העביר לסוכן את הסם וקיבל לידיו את סכום התמורה עבור הסמים לצורך העברתו לילי. מדובר בפעולות סיוע משמעותיות ביותר המצויות במעגל הקרוב למבצע העיקרי. סיוע בלעדי העסקאות לא היו מתקיימות.

13. ביחס לאישום הסחר (אישום שני), הנאשם היה מעורב באופן פעיל בהוצאות העסקה אל הפועל, בשלב מסוים נוצר קשר בינו לבין הסוכן, הנאשם סיכם עמו על מקום ושעת המפגש, מסר לו את הסם וקיבל לידיו את התמורה.

14. אשר לאישום הרביעי, מדובר בהחזקת של סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות גדולה (700 ג'), וגם בהנחה והנאשם החזיק את הסם עבור אחר, הרי שלא מדובר בהחזקה "תמימה", והנאשם בוודאי ידע שמדובר בסם שמטרתו אינה שימוש עצמי, וסופו שהיה מופץ.

15. הנאשם אדם בגיר אשר הבין את הפסול במעשיו ואת השלכותיהם, יכול היה לחדול ממעשיו אך הוא לא עשה כן.

16. בכל ההזדמנויות, מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין שפגיעתו קשה, בכמויות גדולות יחסית (סחר ב- 100 גרם, סיוע לסחר ב- 99 ו- 119 גרם והחזקה של 700 גרם) כאשר העבירות בוצעו ממניע כלכלי. אמנם הסם לא הופץ והנזק שיכול היה להיגרם נמנע, אך אין לזקוף זאת לזכותו של הנאשם אלא לעובדה שבסופו של יום הסם הגיע לידי המשטרה.
17. אשר לטענת הנאשם לפיה הוא פעל על סמך הוראותיו של וילי מתוך פחד וחשש לשלום משפחתו אני סבור, שהנאשם אינו יכול להסתתר מאחורי טענתו זו. כאמור הנאשם אדם בגיר, והיה מדוע לפוטנציאל הנזק החמור שעלול היה להיגרם לציבור כתוצאה ממעשיו. לא מדובר בקרבה לסייג כלשהו, והנאשם אף לא טען זאת.
- עם זאת, יינתן לטענה זו משקל מסוים לקולה, אך לא מדובר בנסיבה כבדת משקל. משקל נוסף לקולה יינתן לעובדה שהיה זה וילי שעמד מאחורי כלל העסקאות והנאשם פעל מטעמו.
18. במכלול הנסיבות אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה משמעותית, והעבירות שבוצעו מצויות כולן (כל אחת בפני עצמה) ברף חומרה בינוני/גבוה.
- מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

19. בע"פ 1654/16 גל שרר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן, סיוע לסחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. האישום הראשון באותו מקרה כלל שני אירועי מכירה לסוכן משטרתי (16.6 גרם ו-19.6 גרם קוקאין) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונקבע מתחם ענישה הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר. האישום השני כלל סיוע לשתי עסקאות (99.2 גרם ו-88.9 גרם קוקאין) ונקבע מתחם עונש הולם בין 36 ל-60 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 54 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 25,000 ₪, ופסילת רישיון נהיגה. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1965/20 כרים בדואי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן (כ-39 ג' קוקאין) ובסחר בסם מסוכן (כ-29 ג' קוקאין) לסוכן. נקבע מתחם עונש הולם אחד בגין שני האישומים שנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 30 חודשי מאסר, הופעל מאסר מותנה במצטבר למשך 4 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 26,600 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל בחלקו כך שהמאסר המותנה הופעל באופן בחופף. בע"פ 1478/19 יאסין סעדי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, לאחר שמכר בצוותא עם אדם נוסף לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 58.78 גרם תמורת 24,500 ₪. נקבע מתחם עונש הולם שבין 38 ל-60 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 54 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הופחת ל-40 חודשי מאסר בפועל והקנס הופחת ל-10,000 ₪ על בסיס עיקרון אחידות הענישה, בהינתן עונשו של שתפו של הנאשם לביצוע העסקה. בע"פ 2275/15 אלכסנדר אברמוב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת סחר בכך שמכר לסוכן משטרתי 19.98 גרם סם מסוכן מסוג הרואין ו-20.05 סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות כוללת של 11,000 ₪. נקבע מתחם עונש בין 27 ל-54 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה וחילוט רכוש. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1987/15 עופר דורי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן בכך שמכר לסוכן משטרתי 50 גרם קוקאין תמורת 19,000 ₪. נקבע מתחם עונש שבין 24 ל-44 חודשי מאסר. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הושת עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2173/16 הישאם אבו צעלוק נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר 51.05 גרם קוקאין לסוכן משטרתי תמורת 19,000 ₪. נקבע מתחם ענישה שבין 3 ל-5 שנות מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי בעבירת נשק, הוטלו 48 חודשי מאסר ומאסר מותנה. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 8367/18 נס נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרתי. בגין העסקה הראשונה, בה מכר לסוכן 29.9 גרם קוקאין נקבע מתחם עונש הולם בין 23 ועד 50 חודשי מאסר בפועל. בגין העסקה השנייה מכר לסוכן 50.4 גרם קוקאין, ונקבע מתחם עונש הולם בין 27 ועד ל-54 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשו הופחת ל-30 חודשי מאסר בפועל וזאת בעיקר משום עיקרון אחידות בענישה בהתייחס לנאשם אחר באותה פרשה. בע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל - נדחה ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע, במסגרתו נזרזו על המערער 36 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בהחזקת סם מסוכן קוקאין במשקל 112 גרם. בית המשפט העליון ציין, כי רמת הענישה שנקבעה בפסיקה, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 - 5 שנות מאסר. בע"פ 2823/17 פפיאשבילי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן קוקאין במשקל של 201.99 גר' וכלים להכנת סם. נקבע מתחם עונש הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם מכור לסמים, השתלב בטיפול גמילה במסגרת מעצרו, נדון לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי (סה"כ 60 חודשים). ערעור על חומרת העונש התקבל ובית המשפט העליון נתן דעתו להתמדת הנאשם לאורך תקופה ממושכת בטיפול הגמילה והקל באופן הפעלת המאסר על תנאי (סה"כ 54 חודשים). בע"פ 5958/13 סבג נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (453 גרם קוקאין). נקבע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לשש שנות מאסר בפועל. על הנאשם ללא עבר פלילי הוטלו 3 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2646/15 מדינת ישראל נ' אבו בכר נאשם הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והסתייעות ברכב לביצוע פשע לאחר שהחזיק ברכבו סם מסוג הרואין במשקל של 990 גר'. נקבע מתחם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש נדחה ברוב דעות תוך שבית-המשפט העליון קובע כי ניתן היה להטיל על הנאשם עונש חמור יותר, אך לאור העונש המקל שהוטל על המסייע, אין להחמיר בעונשו. דעת המיעוט סברה שיש להטיל על הנאשם 4 שנות מאסר. בע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל הנאשם נהג מונית, החזיק סם מסוכן קוקאין במשקל של 481.6 ג' לצורך העברתו לאדם אחר. במהלך נסיעתו, נתפס כשהסם נמצא מתחת למושב הנהג. נקבע מתחם עונש הנע בין 2 ל-6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט העליון קבע כי בהתחשב בטיב הסם ובכמותו, העונש שהושת על הנאשם הוא קל ואין מקום להפחתה נוספת. בע"פ 971/21 אמאצי' נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 678 גרם שלא לצריכה עצמית על מנת לספק אותו לאחרים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-64 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות. ערעור על חומרת העונש נדחה.

20. כך גם יש מקום להתחשב במתחמים ובענישה שנקבעו ביחס לנאשם אחר באותה פרשייה כל אחד בהתאם לנסיבותיו וחלקו באירועים. "כידוע, עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסודי בשיטתנו, ואחת מנגזרותיו היא החובה להבטיח יחס הולם בין עונשיהם של המעורבים השונים באותה פרשה, כך שמדרג הענישה ישקף את חלקם היחסי של כל אחד מהמעורבים בה (ע"פ 8172/21 ח'ג'אזי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 [פורסם בנבו] (15.2022); ע"פ 4536/21 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם בנבו] (4.11.2021))." יישומה של חובה זו משתנה מטבעם של דברים ממקרה למקרה, ועל בית המשפט לשקול, בין היתר, את חומרת המעשים שבוצעו כל אחד מן הנאשמים ביחס לאחרים בשים לב לנסיבותיו האישיות של כל נאשם (עניין עשור, פסקה 20).

בת"פ 65612-01-23 מדינת ישראל נ' גרבוואיס ואח' במסגרת אותה פרשייה- הנאשם הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן במשקל של כ- 100 גרם לכל אחת מהעבירות ובנוסף הורשע בעבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי. על הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי, הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל.

טווח הענישה שהוסכם עליו מצוי בתוך מתחמי הענישה הנהוגים

21. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי טווח הענישה עליו הוסכם הינו ראוי ובדעתי לאמצו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

22. לקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בהעדת הסוכן המשטרתי ובזמן שיפוטי (הגם שנשמעה עדותו של המפעיל), נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כמפורט בטיעוני ההגנה ובדברי הנאשם, ובפרט מצבו הרפואי המורכב כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (נע/1) והמסמכים שצורפו בהמשך). אציין כי במהלך שמיעת הראיות נחשפתי לסבלו של הנאשם שנגיע לדיונים עם כרית על מנת להקל על ישיבתו. כך גם תובא בחשבון תקופת המעצר הארוכה בה הנאשם נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר בפרט ביחס למי שסובל מבעיות רפואיות משמעותיות), והשלכות המעצר/מאסר על הנאשם ובריאותו, וכן על משפחתו ובפרט על בתו הצעירה.

23. לחומרה אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 21 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות בתחום הרכוש, האלימות, לרבות עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, זיוף, שוד מזוין, גניבה, תקיפה בכדי לגנוב, איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממשית ועוד,

כאשר הרשעתו האחרונה הינה משנת 2017 בגינה נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל. ניכר כי חרף העונשים שהוטלו על הנאשם, הוא לא נרתע ושב וביצע עבירות פליליות חמורות.

24. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור שנוכח לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה המצויה בין הרף התחתון למרכז הטווח המוסכם. הכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים" וחילוט התפוסים

25. המאשימה עתרה להכריז על הנאשם "סוחר סמים" ולחלט את סכום הכסף בסך 25,110 ₪ ואת האופניים החשמליים מדגם "קורטז" שנתפסו בביתו של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן, תוך שהיא מדגישה את חומרת העבירות, והעובדה שהנאשם לא הצביע על מקור כספי חוקי לכסף ולרכוש שנתפס.

26. ההגנה התנגדה להכריז על הנאשם כסוחר סמים בעיקר בשל כך שאפשרות זו לא עלתה בשום שלב במהלך המשא והמתן שהתקיים בין הצדדים, ולא בהסדר הטעון הכתוב. אשר לטענה לפיה כתב האישום המתוקן מצוין את כוונת המאשימה לחילוט רכושו של הנאשם, הפנה לעניינו של גרבוואיס (הנ"ל) שם הסדר הטעון הכתוב לא כלל את אפשרות הכרזתו כסוחר סמים בעוד שאפשרות זו צוינה בכתב האישום, וחרף זאת המאשימה לא בקשה להכריז על הנאשם שם כסוחר סמים. בנוסף הפנה לסיעיף 7 להסדר הטעון אשר לטענתו אינו יכול להתיישב עם אפשרות הכרזתו כסוחר סמים.

27. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בהסדר הטעון ובכתב האישום המתוקן אני סבור כי המאשימה רשאית לעתור להכריז על הנאשם כסוחר סמים.

ראשית, הסדר הטעון שהוגש מפנה לכתב האישום המתוקן אשר מהווה חלק בלתי נפרד מההסדר. בכתב האישום המתוקן צוין מפורשות כי המאשימה תבקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים. ככל שהנאשם סבר שסוגיית הכרזתו כסוחר סמים אינה חלק מהסדר הטעון, היה עליו לעמוד על מחיקת פסקה זו מכתב האישום המתוקן, ומשלא עשה כן יש להניח שהסכים לתוכנו.

שנית, הסדר הטעון כולל את זכותה של המאשימה לעתור לחילוט הרכוש (חלק שני ס' 6 להסדר), עתירה המתכתבת עם האמור בכתב האישום המתוקן בכל הנוגע להכרזה על הנאשם כסוחר סמים.

שלישית, אין כל נפקות לעובדה שהמאשימה בעניין גרבוואיס לא ביקשה להכריז על הנאשם שם כסוחר סמים למרות שציינה זאת בכתב האישום המתוקן. בעניין גרבוואיס, להבדיל מעניינו של הנאשם, הסדר הטעון לא כלל עתירה לחילוט להבדיל מעניינו של הנאשם, וגם אם המאשימה שם הייתה עותרת לחילוט מבלי שהדבר הוזכר בהסדר הטעון, היא הייתה רשאית לעשות כן נוכח העובדה שאפשרות זו מצוינת בכתב האישום המתוקן המהווה כאמור חלק מהסדר הטעון. המאשימה מטעמיה לא עמדה על חילוט הרכב בעניין גרבוואיס, וזו זכותה.

רביעית, סיעיף 7 לחלק השני של הסדר הטעון אינו עומד בסתירה לאפשרות להכריז על הנאשם כסוחר סמים (הכרזה שבצידה חזקה לפיה הרכוש שנתפס מקורו בעסקת סמים). כל שסיעיף 7 מבהיר הוא כי אין בחילוט הרכוש כדי להשליך על הליכים אחרים למקרה ותעלה טענה מצד אדם כלשהו לבעלות על הרכוש וכד'. קרי הסיעיף מותיר אפשרות עתידית לטענות הקשורות ברכוש, מבלי שתהיה לכך השפעה על ההליך הנוכחי, ותו לא.

28. בהתאם לסיעיף 3א6(ב) (לפקודת הסמים המסוכנים (להלן: "הפקודה")): "בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

"עבירה של עסקת סמים" מוגדרת בסיעיף 1 לפקודה: "עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנה או יותר".

בהתאם לסיעיף (6) 31 לפקודה "קבע בית המשפט לפי סיעיף 3א6(ב) שנידון הוא סוחר סמים.

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים... יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(א) (א) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים.

(ב) (ב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא יאחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון.

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו....".

מכאן, שלקביעה לפיה אדם הוא "סוחר סמים" מצטרפת חזקה לפיה כל רכושו ורכוש בני משפחתו הקרובים הוא רכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, זולת רכוש שלגביו הוכח אחרת.

29. הנאשם הודה והורשע בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן ועבירה אחת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירות שהעונש הקבוע בצדן הינו עשרים שנות מאסר, ובהתאם יש לראות את הנאשם כמי שהורשע ב"עבירה של עסקת סמים". בנוסף כתב האישום מייחס לנאשם הפקת רווח. הנאשם מצדו לא הביא כל ראיה לסתירת החזקה או המסקנה הנ"ל. ראה לעניין זה דב"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל שם נקבע כי "על-מנת להפריך את המסקנה הטבעית הנובעת מהנסיבות שתוארו, צריך היה העותר לספק הסברים אשר יוכלו להקהות את עוקצן של העובדות, וכי משלא עשה כן עומדת המסקנה הנובעת מהן בקריטריון הדרוש של למעלה מספק סביר".

בהתאם אני מקבל את עתירת המאשימה ומכריז על הנאשם "סוחר סמים".

30. כאמור, סיעיף 31(6) (ב) (לפקודת הסמים המסוכנים) קובע כי רכוש המצוי בחזקתו של הנידון יראה כרכושו אלא אם הוכיח שהרכוש הוא של זולתו. בהתאם יש לראות בכסף ובאופניים החשמליים שנתפסו בביתו של הנאשם כרכושו של הנאשם, מה בפרט שהנאשם לא טען אחרת. במכלול הנסיבות, אני מקבל את עתירת המאשימה לחילוט הכסף והרכוש שנתפס בביתו של הנאשם.

31. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 55 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 10.01.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת סמים מסוג עוון ויורשע בגינה.

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 10.02.25.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות";

מוקד שירות טלפוני ברשות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון ***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו); במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מורה על חילוט הכסף בסך של 25,110 ₪ והאופניים החשמליים מדגם "קורטז" שנתפסו, לטובת המדינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.